

31991L0477

L 256/51

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

13.9.1991

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 18 iunie 1991
privind controlul achiziționării și deținerii de arme

(91/477/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 100a,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

în cooperare cu Parlamentul European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât articolul 8a din tratat prevede instituirea pieței interne până la 31 decembrie 1992; întrucât piața internă cuprinde un spațiu fără frontiere interne, în cadrul căruia libera circulație a mărfurilor, a persoanelor, a serviciilor și a capitalurilor este asigurată conform dispozițiilor din tratat;

întrucât, în timpul reuniunii desfășurate la Fontainebleau pe 25 și 26 iunie 1984, Consiliul European a stabilit explicit ca scop eliminarea tuturor formalităților polițienești și vamale la frontierele intracomunitare;

întrucât eliminarea totală a controalelor și a formalităților la frontierele intracomunitare presupune anumite condiții de fond care trebuie îndeplinite; întrucât Comisia a indicat în Cartea Albă,

„Realizarea pieței interne”, că suspendarea controalelor de securitate a obiectelor transportate și a persoanelor presupune, între altele, o apropiere a legislațiilor privind armele;

întrucât eliminarea controalelor privind deținerea de arme, la frontierele intracomunitare, necesită o reglementare eficientă, care permite controlul în interiorul statelor membre al achiziționării și deținerii de arme de foc și al transferului într-un alt stat membru; întrucât, în consecință, trebuie să fie eliminate controalele sistematice la frontierele intracomunitare;

întrucât aceste norme vor da naștere unui plus de încredere reciprocă între statele membre în domeniul protejării securității persoanelor în măsura în care sunt ancorate în legislațiile parțial armonizate; întrucât s-a convenit, în acest scop, să se prevadă armele de foc a căror achiziționare și deținere de către particulari să fie ori interzisă, ori subordonată autorizării sau declarării;

întrucât ar trebui interzisă, în principiu, trecerea dintr-un stat membru în altul cu arme; întrucât nu se acceptă derogare de la aceasta decât după îndeplinirea unei proceduri care să permită statelor membre să fie înștiințate de introducerea unei arme de foc pe teritoriul lor;

întrucât ar trebui să se adopte norme mai flexibile în ceea ce privește vânatoarea și competițiile sportive pentru a nu împiedica mai mult decât este necesar libera circulație a persoanelor;

⁽¹⁾ JO C 235, 1.9.1987, p. 8 și
JO C 299, 28.11.1989, p. 6.

⁽²⁾ JO C 231, 17.9.1990, p. 69 și
JO C 158, 17.6.1991, p. 89.

⁽³⁾ JO C 35, 8.2.1988, p. 5.

întrucât directiva nu aduce atingere dreptului statelor membre de a lua măsuri în vederea prevenirii traficului ilegal de arme,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL 2

Armonizarea legislațiilor referitoare la armele de foc

CAPITOLUL 1

Domeniu de aplicare*Articolul 1*

(1) În înțelesul prezentei directive, „arme” și „arme de foc” înseamnă obiectele, așa cum sunt ele definite în anexa 1. Armele de foc sunt clasificate și definite în secțiunea II din anexă.

(2) În înțelesul prezentei directive, „armurier” înseamnă orice persoană fizică sau juridică a cărei activitate profesională constă, în totalitate sau în întregime, în fabricarea, comercializarea, schimbul, închirierea, repararea sau transformarea armelor de foc.

(3) În înțelesul prezentei directive, persoanele sunt considerate drept rezidenți ai țării indicate prin adresa menționată în dovada de rezidență, cum ar fi un pașaport sau o carte de identitate, care, în timpul unui control asupra deținerii sau cu ocazia achiziționării, este prezentată autorităților unui stat membru sau unui armurier.

(4) Permisul european pentru arme de foc este un document eliberat, la cerere, de autoritățile statelor membre unei persoane care devine în mod legal deținătoarea și utilizatoarea unei arme de foc. Perioada maximă de valabilitate este de cinci ani. Această perioadă de valabilitate poate fi prelungită. În cazul în care în permis figurează numai armele de foc din categoria D, perioada maximă de valabilitate a acestuia este de zece ani. Acesta conține mențiunile prevăzute la anexa II. Permisul european pentru arme de foc este un document personal în care figurează arma sau armele de foc deținute și utilizate de titularul acestui permis. Permisul trebuie să se afle permanent în posesia utilizatorului armei de foc. Modificările legate de deținerea sau de caracteristicile armelor de foc, la fel ca și pierderea sau furtul armei de foc, sunt menționate în permis.

Articolul 2

(1) Prezenta directivă nu aduce atingere aplicării dispozițiilor de drept intern cu privire la portul de armă, vânătoarea și tirul sportiv.

(2) Prezenta directivă nu se aplică achiziționării și deținerii, conform legislației interne, de arme și muniții de către forțele armate, poliție sau serviciile publice, de către colecționarii și organismele de natură culturală și istorică în ceea ce privește armele și recunoscute ca atare de statul membru pe teritoriul căruia sunt stabilite. Acestea nu se aplică nici în cazul transferurilor comerciale de arme și muniții de război.

Articolul 3

Statele membre pot adopta, în cadrul propriilor legislații, măsuri mai stricte decât cele prevăzute în prezenta directivă, sub rezerva drepturilor conferite rezidenților statelor membre prin articolul 12 alineatul (2).

Articolul 4

Cel puțin pentru categoriile A și B, fiecare stat membru se asigură că exercitarea activității de armurier pe teritoriul său este condiționată de obținerea aprobării în urma a cel puțin unui control privind onorabilitatea personală și profesională a armurierului. Dacă este vorba despre o persoană juridică, controlul vizează persoana care conduce întreprinderea respectivă. Pentru categoriile C și D, fiecare stat membru care nu se asigură că exercitarea activității de armurier depinde de aprobarea menționată, supune această activitate unei declarații.

Armurierii trebuie să țină un registru în care sunt înscrise toate intrările și ieșirile de arme de foc din categoria A,B sau C, datele de identificare a armei, respectiv tipul, marca, modelul, calibrul și numărul de fabricație, la fel ca și numele și adresa furnizorului și al dobânditorului. Statele membre controlează periodic respectarea acestei obligații de către armurier. Registrul este păstrat de către armurier timp de cinci ani după încetarea activității.

Articolul 5

Sub rezerva articolului 3, statele membre nu permit achiziționarea și deținerea de arme de foc din categoria B decât persoanelor care au un motiv întemeiat și care:

- (a) au împlinit vârsta de 18 ani, exceptând derogările în cazul practicării vânătoarei și tirului sportiv;
- (b) nu sunt susceptibile de a reprezenta un pericol pentru ele însele, pentru ordinea și siguranța publică.

Sub rezerva articolului 3, statele membre permit deținerea de arme de foc din categoriile C și D numai persoanelor care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1) litera (a).

Statele membre pot retrage permisul de deținere de armă, dacă una dintre condițiile prevăzute la alineatul (1) litera (b) nu este îndeplinită.

Statele membre nu pot interzice persoanelor rezidente pe teritoriul lor să dețină o armă de foc achiziționată într-un alt stat membru, decât dacă acestea interzic achiziționarea aceleiași arme pe teritoriul lor.

Articolul 6

Statele membre iau toate măsurile necesare pentru interzicerea achiziționării de arme de foc și muniții din categoria A. Autoritățile competente pot acorda, în cazuri speciale, autorizații pentru armele de foc și munițiile menționate anterior, dacă nu contravin siguranței și ordinii publice.

Articolul 7

(1) Nici o persoană nu poate achiziționa o armă de foc din categoria B pe teritoriul unui stat membru fără autorizația acordată de acest stat.

Nici o asemenea autorizație nu poate fi acordată unui rezident al unui alt stat membru fără acordul prealabil al acestuia din urmă.

(2) Nici o persoană nu poate deține o armă de foc din categoria B pe teritoriul unui stat membru fără autorizația acestui stat. Dacă deținătorul este rezident al altui stat membru, acesta din urmă este informat.

(3) O autorizație pentru achiziționarea și o autorizație pentru deținerea unei arme de foc din categoria B pot avea forma unei decizii administrative unice.

Articolul 8

(1) Nici o persoană nu poate deține o armă de foc din categoria C fără ca deținătorul să fi făcut o declarație în acest scop pentru autoritățile statului în care deține această armă.

Statele membre prevăd declarația obligatorie pentru toate armele de foc din categoria C deținute în acest moment pe teritoriul lor, în termen de un an de la intrarea în vigoare a dispozițiilor de drept intern care transpun prezenta directivă.

(2) Orice vânzător sau armurier sau orice persoană privată informează autoritățile statului membru unde are loc transferul sau livrarea fiecărei arme de foc din categoria C, precizând elementele de identificare a persoanei care o achiziționează și a armei de foc. Dacă persoana care o achiziționează este rezidentă într-un alt stat membru, acest stat este informat despre această achiziție de către statul membru unde are loc achiziționarea sau chiar de către persoana care a achiziționat-o.

(3) Dacă un stat membru interzice sau supune unei autorizări pe teritoriul său achiziționarea și deținerea unei arme de foc din categoria B, C sau D, acesta informează celelalte state membre, care fac mențiuni speciale în acest sens, dacă eliberează un permis european de armă de foc pentru o asemenea armă în temeiul articolului 12 alineatul (2).

Articolul 9

(1) Livrarea unei arme de foc din categoriile A, B sau C unei persoane care nu este rezidentă în statul membru respectiv este permisă, sub rezerva respectării obligațiilor prevăzute în articolele 6, 7 și 8:

— dobânditorului care a primit autorizația, conform articolului 11, de a efectua el însuși transferul în țara de rezidență;

— dobânditorului care prezintă o declarație scrisă și justificarea intențiilor sale pentru deținerea respectivei arme, în statul membru de achiziție, sub rezerva condițiilor legale de deținere.

(2) Statele membre pot autoriza livrarea temporară a armelor de foc, conform modalităților pe care acestea le stabilesc.

Articolul 10

Regimul achiziției și deținerii munițiilor este identic cu acela al deținerii armelor de foc cărora le sunt destinate.

CAPITOLUL 3

Formalități pentru circulația armelor în Comunitate*Articolul 11*

(1) Sub rezerva articolului 12, armele de foc pot fi transferate dintr-un stat membru în altul conform procedurii prevăzute la alineatele care urmează. Aceste dispoziții se aplică și în cazul unui transfer al unei arme de foc ca urmare a vânzării prin corespondență.

(2) În ceea ce privește transferul armelor de foc către un alt stat membru, persoana interesată comunică înaintea oricărei expediții în statul membru în care se găsesc aceste arme:

— numele și adresa vânzătorului sau cedentului și ale cumpărătorului sau dobânditorului, respectiv ale proprietarului;

— adresa localității către care vor fi trimise sau transportate;

— numărul armelor care fac parte din expediție sau transport;

— datele de identificare pentru fiecare armă și indicarea armei de foc care a făcut obiectul unui control efectuat conform dispozițiilor Convenției din 1 iulie 1969 referitoare la recunoașterea reciprocă a marcajelor de identificare a armelor de calibrul mic;

— mijloacele de transfer;

— data plecării și data estimativă a sosirii.

Informațiile menționate la ultimele două linii nu trebuie comunicate în cazul transferurilor între armurieri.

Statul membru examinează condițiile în care va avea loc transferul, în special informațiile care privesc securitatea.

Dacă statul membru autorizează acest transfer, acesta eliberează un permis care răspunde tuturor mențiunilor prevăzute la primul alineat. Acest permis trebuie să însoțească armele de foc până când acestea ajung la destinație; permisul trebuie să fie prezentat la fiecare solicitare a statelor membre.

(3) În ceea ce privește transferul armelor de foc, altele decât cele de război, excluse din domeniul de aplicare a prezentei directive conform articolului 2 alineatul (2), fiecare stat membru poate acorda armurierilor dreptul de a efectua transferurile de arme de foc de pe teritoriul său către un armurier stabilit într-un alt stat membru, fără o autorizare prealabilă, în sensul alineatului (2). Acesta eliberează, în acest sens, o aprobare valabilă maximum trei ani și care poate fi suspendată sau anulată în orice moment printr-o decizie motivată. Un document care face trimitere la această aprobare trebuie să însoțească armele de foc până la destinație; acest document trebuie să fie prezentat autorităților statelor membre, ori de câte ori acestea îl solicită.

Cel târziu în timpul transferului, armurierii comunică autorităților statului membru din care se efectuează transferul toate informațiile menționate la alineatul (2) primul paragraf.

(4) Fiecare stat membru comunică celorlalte state membre o listă a armelor de foc pentru care poate fi acordată autorizația de transfer, fără un acord prealabil.

Aceste liste de arme de foc vor fi comunicate armurierilor care au obținut o aprobare pentru transferul armelor de foc, fără o autorizație prealabilă în cadrul procedurii prevăzute la alineatul (3).

Articolul 12

(1) Dacă nu este utilizată procedura din articolul 11, deținerea unei arme foc în timpul unei călătorii prin două sau mai multe state membre nu este permisă decât dacă persoana interesată a obținut autorizațiile statelor membre respective.

Statele membre pot acorda această autorizație pentru una sau mai multe călătorii, pentru o perioadă de maximum un an, cu posibilitatea de reînnoire. Aceste autorizații vor fi înscrise în permisul european pentru arme de foc, pe care călătorul trebuie să îl prezinte la fiecare solicitare a autorităților statelor membre.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), vânzătorii, pentru categoriile de arme de foc C și D, și practicanții de tir sportiv, pentru categoriile B, C și D, pot deține fără o autorizație prealabilă una sau mai multe dintre aceste arme de foc, în timpul unei călătorii prin două sau mai multe state membre în vederea practicării activității lor, cu condiția să posede permisul european pentru arme de foc care să menționeze arma respectivă și să fie în măsură să clarifice motivul călătoriei, în special prin prezentarea unei invitații.

Cu toate acestea, această derogare nu se aplică pentru călătoriile într-un stat membru care, în temeiul articolului 8 alineatul (3), interzice achiziționarea și deținerea armei respective sau care solicită o autorizație; în acest caz, mențiunea expresă va fi aplicată pe permisul european pentru arme de foc.

În contextul raportului menționat la articolul 17, Comisia va examina, de asemenea, în urma consultării cu statele membre, rezultatele aplicării celui de-al doilea paragraf, în special în ceea ce privește incidența acestuia asupra ordinii și securității publice.

(3) Prin acordurile de recunoaștere reciprocă a documentelor naționale, două sau mai multe state membre pot să prevadă un regim mai flexibil decât cel prevăzut în prezentul articol pentru circulația unei arme de foc pe teritoriul lor.

Articolul 13

(1) Fiecare stat membru transmite toate informațiile utile de care dispune în materie de transferuri definitive de arme de foc statului membru către al cărui teritoriu sunt efectuate transferurile.

(2) Toate informațiile pe care statele membre le primesc prin intermediul procedurilor stabilite la articolul 11 referitoare la transferul armelor de foc și la articolul 7 alineatul (2), respectiv articolul 8 alineatul (2), referitoare la achiziționarea și deținerea de arme de foc de către nerezidenți vor fi comunicate statului membru de destinație și, eventual, statelor membre de tranzit, cel târziu în timpul transferului.

(3) Statele membre stabilesc până la 1 ianuarie 1993 rețelele de schimb de informații pentru aplicarea prezentului articol. Acestea informează celelalte state membre și Comisia cu privire la autoritățile naționale care sunt însărcinate cu transmiterea și recepționarea informațiilor și aplicarea formalităților menționate la articolul 11 alineatul (4).

Articolul 14

Statele membre adoptă toate dispozițiile relevante pentru a interzice pătrunderea pe teritoriul lor:

- a unei arme de foc în afara cazurilor prevăzute la articolele 11 și 12 și sub rezerva respectării condițiilor prevăzute;
- a unei alte arme decât cele de foc, sub rezerva că dispozițiile de drept intern ale statului membru respectiv permite acest lucru.

CAPITOLUL 4

Dispoziții finale

Articolul 15

(1) Statele membre întăresc controalele privind deținerea de arme la frontierele externe ale Comunității. Acestea se asigură că persoanele care provin dintr-o țară terță și care intenționează să ajungă în alt stat membru respectă dispozițiile articolului 12.

(2) Prezenta directivă nu se opune controalelor efectuate de către statele membre sau de către transportatori în timpul îmbarcării la bordul unui mijloc de transport.

(3) Statele membre informează Comisia despre modalitățile în care se efectuează controalele menționate la alineatele (1) și (2). Comisia strânge aceste informații și le pune la dispoziția tuturor statelor membre.

(4) Statele membre comunică Comisiei dispozițiile de drept intern, inclusiv modificările referitoare la achiziționarea și deținerea de arme, în măsura în care legislația internă este mai strictă decât standardele minime care trebuie adoptate. Comisia transmite aceste informații celorlalte state membre.

Articolul 16

Fiecare stat membru stabilește sancțiunile care trebuie aplicate în cazul nerespectării dispozițiilor adoptate pentru a se conforma prezentei directive. Aceste sancțiuni trebuie să fie suficiente pentru a impune respectarea acestor dispoziții.

Articolul 17

În termen de cinci ani de la data transpunerii prezentei directive în dreptul intern, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului despre situația care rezultă din aplicarea prezentei directive, însoțită, dacă este cazul, de propuneri.

Articolul 18

Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive

în timp util, pentru ca măsurile prevăzute în prezenta directivă să fie aplicate cel târziu la 1 ianuarie 1993. Acestea comunică imediat măsurile întreprinse Comisiei și celorlalte state membre.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 19

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 18 iunie 1991.

Pentru Consiliu

Președintele

G. WOHLFART

ANEXA I

- I. În înțelesul prezentei directive, „arme” înseamnă:
- orice armă de foc, astfel cum este definită la secțiunea II din prezenta anexă;
 - alte arme decât armele de foc, astfel cum sunt definite în legislațiile interne.
- II. În înțelesul prezentei directive, „arme de foc” înseamnă:
- A. Orice obiect care intră într-una din categoriile următoare, mai puțin cele care corespund definiției, dar au fost excluse din motivele menționate la secțiunea III.

Categoria A – Arme de foc interzise

1. Instrumente și lansatoare militare cu efect exploziv.
2. Arme de foc automate.
3. Arme de foc camuflate sub forma unui alt obiect.
4. Munițiile cu proiectile perforante, explozive sau incendiare, la fel ca și proiectilele pentru aceste muniții.
5. Munițiile pentru pistolete și revolve cu proiectile expansive, ca și aceste proiectile, mai puțin în ceea ce privește armele de vânătoare sau de tir cu țintă, pentru persoanele obișnuite să folosească aceste arme.

Categoria B – Arme de foc supuse autorizării

1. Armele de foc cu bătaie scurtă semiautomate sau cu repetiție.
2. Armele de foc cu bătaie scurtă cu tragere foc cu foc, cu percuție centrală.
3. Armele de foc cu bătaie scurtă cu tragere foc cu foc, cu percuție anulară, cu o lungime totală sub 28 cm.
4. Armele cu bătaie lungă semiautomate ale căror încărcătoare și camere conțin mai mult de trei cartușe.
5. Armele cu bătaie lungă semiautomate ale căror încărcătoare și camere conțin mai mult de trei cartușe, al căror încărcător este inamovibil sau armele pentru care nu este garantată transformarea, printr-un utilaj curent, în arme al căror încărcător sau cameră pot să conțină mai mult de trei cartușe.
6. Armele cu bătaie lungă cu repetiție și semiautomate cu țevă netedă a căror țevă nu depășește 60 cm.
7. Armele de foc civile semiautomate, care au aparența unei arme de foc automate.

Categoria C – Arme de foc care fac obiectul declarării

1. Arme de foc cu bătaie lungă cu repetiție, altele decât cele menționate la categoria B punctul 6.
2. Armele de foc cu bătaie lungă cu tragere foc cu foc prin țevă spiralată.
3. Armele de foc cu bătaie lungă semiautomate, altele decât cele cuprinse în categoria B punctele 4-7.
4. Armele de foc cu bătaie scurtă cu tragere foc cu foc, cu percuție anulară, de o lungime totală mai mare sau egală cu 28 cm.

Categoria D – Alte arme de foc

Armele de foc cu bătaie lungă cu tragere foc cu foc prin țevă netedă.

- B. Părțile esențiale ale acestor arme de foc:

Mecanismele de închidere, camera și țeava armelor de foc care, în calitate de obiecte separate, sunt incluse în categoria în care sunt clasificate armele de foc din care fac parte sau cărora le sunt destinate.

- III. În sensul prezentei directive, nu sunt incluse în definiția armelor de foc obiectele care corespund definiției, dar care:
- (a) au fost considerate definitiv impropriei folosirii, prin aplicarea procedurilor tehnice garantate de un organism oficial sau recunoscute de un asemenea organism;
 - (b) sunt concepute în scopul de alarmare, semnalizare, protejare, abataj, pescuit cu harpon sau industriale sau tehnice, cu condiția să nu poată fi utilizate decât în acest scop;
 - (c) sunt considerate ca arme antice sau reproduceri ale acestora, în măsura în care nu au fost incluse în categoria precedentă și se supun legislațiilor naționale.

Până la coordonarea la nivel comunitar, statele membre pot aplica legislații naționale în ceea ce privește armele de foc indicate la acest punct.

IV. În înțelesul prezentei anexe:

- (a) „armă de foc cu bătaie scurtă” înseamnă o armă de foc a cărei țeavă nu depășește 30 cm sau a cărei lungime totală nu depășește 60 cm;
 - (b) „arme de foc cu bătaie lungă” înseamnă toate armele de foc, altele decât cele cu bătaie scurtă;
 - (c) „armă automată” înseamnă toate armele de foc care, după fiecare foc tras, se încarcă automat și care nu pot, printr-o singură apăsare de trăgaci, să lanseze mai multe focuri;
 - (d) „armă semiautomată” înseamnă toate armele de foc care, după fiecare foc tras, se încarcă automat și care nu pot, printr-o singură apăsare de trăgaci, să lanseze mai mult de un singur foc;
 - (e) „armă cu repetiție” înseamnă o armă de foc care, după fiecare foc tras, se încarcă manual, prin introducerea în țeavă a unui cartuș extras din încărcător și transportat cu ajutorul unui mecanism;
 - (f) „armă cu tragere foc cu foc” înseamnă o armă de foc fără încărcător care este încărcată înaintea fiecărei trageri prin introducerea manuală a cartușului în cameră sau într-un spațiu prevăzut în acest scop la intrarea în țeavă;
 - (g) „muniție cu proiectile perforante” înseamnă muniție de utilitate militară, cu proiectile blindate care au nucleu dur perforant;
 - (h) „muniție cu proiectile explozive” înseamnă muniție de utilitate militară, cu proiectile conținând o încărcătură care explodează în timpul impactului;
 - (i) „muniție cu proiectile incendiare” înseamnă muniție militară, cu proiectile conținând un amestec chimic inflamabil la contactul cu aerul sau în momentul impactului.
-

ANEXA II

PERMISUL EUROPEAN PENTRU ARME DE FOC

Permisul trebuie să conțină următoarele rubrici:

- (a) identitatea deținătorului;
- (b) identificarea armei sau a armelor de foc, cuprinzând menționarea categoriei, în sensul directivei;
- (c) perioada de valabilitate a permisului;
- (d) partea rezervată indicațiilor statului membru care a eliberat permisul (natura și referințele de autorizare etc.);
- (e) partea rezervată indicațiilor altor state membre (autorizații de intrare etc.);
- (f) mențiunea:

„Dreptul de a efectua o călătorie în alt stat membru cu una sau mai multe arme din categoriile B, C sau D, menționat în prezentul permis, este subordonat unei autorizări corespunzătoare prealabile a statului membru vizitat. Această autorizație sau aceste autorizații pot fi înscrise în permis.

Formalitatea de autorizare prealabilă prevăzută anterior nu este, în principiu, necesară, pentru a efectua o călătorie cu armă din categoria C sau D pentru a practica vânătoarea sau o armă din categoriile B, C sau D pentru a practica tirul sportiv, cu condiția de a fi în posesia unui permis de armă și de a putea explica motivul călătoriei.”

În cazul în care un stat membru a informat celelalte state membre, conform articolului 8 alineatul (3), că deținerea anumitor arme de foc din categoriile B, C sau D este interzisă sau supusă autorizării, este necesară una dintre mențiunile următoare:

„O călătorie în.... [statul (statele) implicat(e)] cu arma.... (identificare) este interzisă.”

„O călătorie în.... [statul (statele) implicat(e)] cu arma.... (identificare) este supusă autorizării.”
